

Mētrienas

Izdod Mētrienas pagasta pārvalde

2015. gada novembra – decembra avīze
Nr. 11 (208)

Dzīve

Paskaties augšup –
Cik debesis tīras un zilas,
Un saule tik dāsni
Visiem par gaišumu gādā.
Iztaisno plecus un nokrati
ikdienu sūro,
Notīci brīnumam, notīci rokām –
Notīci sirdij un skaties uz augšu!

/R. Vērniece/

Gads paskrējis ļoti ātri, un tomēr šajā laikā ir daudz kas paveikts. Paldies visiem Mētrienas iedzīvotājiem par kopīgi paveiktajiem vērtīgajiem darbiem 2015. gadā! Šis gads pagājis svētku zīmē. Nosvinējām deviņdesmito gadadienu, kopš Mētrienai piešķirts tās vārds un skolas simt piecdesmito jubileju. Lai šie svētki ir stimulē un dzinulis jauniem darbiem mūsu pagasta labā.

Gada nogale ir pārdomu laiks. Daudzas lietas ir atkarīgas no mums pašiem. Ne velti saka – „Kā domāsi, tā būs.” Šis laiks, neņemot vērā tumsu dabā, ir gaišs laiks.

Saglabāsim gaišumu un ticību labajam! Lai Jaunais gads nāk ar jaunām iecerēm un izdošanos! Vēlu veselību, dzīvesprieku, katram atšķirt graudus no pelavām, neapjukt un neapmaldīties steidzīgajā šodienā. Gribu Jums visiem, Jūsu ģimenēm novēlēt stipru veselību, darba spar, zinātkāri! Lai Jūsos visos mājā radošs un sportisks gars, kas palīdzētu vēl vairāk bagātināt mūsu pagasta kultūras un sporta tradīcijas! Lai mums visiem kopā izdodas sasniegt un realizēt mūsu sapņus un ieceres! Ja mums tas izdosies, tad plauks un mirdzēs mūsu Mētriens.

Andris Dzenovskis,

Mētrienas pagasta pārvaldes vadītājs

Valdas Otvares foto

Novembris īsumā

- 07.11. Tautas namā privātpasākums.
- 10.11. Ēkai Skolas iela 7 sakārto jumtu un tā ūdens notekcaurules.
- 11.11. Lāpu gājiens un svecīšu nolikšana pie Piemiņas akmens, veltīts Lāčplēša dienai.
- 16. – 17.11. Paplašināta peldvieta Odzienes ezerā, krastmalu ar ekskavatoru attīrot no niedrēm.
- 17.11. Jāni Tropu ievēl Madonas mednieku un makšķernieku biedrības valdē.
- 17.11. Svinīgs pasākums Mētrienas pamatskolā, veltīts Latvijas dzimšanas dienai.
- 18.11. Svētku koncerts Mētrienas tautas namā, veltīts Latvijas Republikas proklamēšanas gadadienai.
- 21.11. Mētrienas tautas nama dramatiskā teātra viesizrāde Barkavā.
- 23.11. Mētrienā iedzīvotājus individuāli uzklausa Madonas novada domes priekšsēdētāja vietnieks Agris Lungevičs.
- 23.11. 74 gadu vecumā mirusi Romualda Freija, un guldīta Ozolkalna kapsētā 29. novembrī.
- 27.11. Latvijas lauku sieviešu apvienības 15. kongresā Rīgā Atzinības rakstu par sabiedrisko aktivitāti sieviešu biedrībā „Ābele” saņem Solvita Stulpiņa.
- 28.11. SDK „Mētra” koncertē Jaunkalsnavā.
- 06. – 15.11. Notiek pagasta pārvaldes dīķa tīrīšanas darbi.

Decembris īsumā

- 05.12. Dalība Praulienas rudens zoles turnīra noslēguma kārtā.
- 09.12. Sieviešu biedrības „Ābele” Ziemassvētku ieskaņas pēcpusdiena.
- 10.12. Rokdarbu izstādes atklāšana Mētrienas pagasta bibliotēkā.
- 12.12. Tautas namā privātpasākums.
- 16.12. Dr. Dimbele pārtrauc ārsta praksi Mētrienā. Viņu uz laiku aizstās Dr.Zvērs ar ārsta prakses vietu Mārcienā.
- 17.12. Ziemassvētku eglīte Mētrienas pamatskolā.
- 18.12. Mētrienas pagasta sportistu Ziemassvētku balle.
- 19.12. Ziemassvētku pēcpusdiena pagasta mazākajiem iedzīvotājiem.
- 19.12. Tautas namā privātpasākums.
- 20.12. Mētrienas vīriešu volejbola komanda spēlē novada čempionātā Degumniekos.
- 23.12. Mētrienas TN pašdarbības kolektīvu Ziemassvētku koncerts un balle.
- 31.12. Jaungada nakts balle tautas namā.
Notikumus apkopoja **Ilmārs Grudulis**

Ir tikai viena Latvija...

PASĀKUMS

„Ir tikai viena Latvija un citas nav nekur. Tā nāk no senču zemes dziļēm un debesīm, kas kopā tur”.

Tā teicis mūsu novadnieks, ļaudonietis, dzejnieks un trimdas sabiedriskais darbinieks Andrejs Eglītis. Cilvēks, kas sava mūža lielāko daļu pavadījis prom no Dzimtenes, kura dzeja veltīta tikai savai Tēzemei.

Es noteikti nepateikšu labākos un skaistākos vārdus par zemi, kas bijusi manu senču un mans šūpulis, darbs un mīlestība, par zemi, kur viss pieder katram no mums: rasas lāse smilgas skarā, vizbulīšu zilais pakalns, lakstīgalas nakts koncerts, ziedošu rudzu lauks, sarkana kļava rudens salnu skarta, dzērvju skumīgais sauciens pirms tālā ceļa un sniegs uz mūžzaļo egļu zariem. Līdz pat pēdējam smilšu graudam, līdz pat vējiem, kas rudens un ziemas naktīs auļo gar māju logiem, apledojušiem bērzu zariem un priežu skujām – viss ir mūsu. Tautasdziesmas, kas skan mazajam bērnam vēl mātes rokās iemiegot un dziesmas, kas paceļas un plūst pāri Rīgai, visai Latvijai un jūrai Dziesmu svētkos, himnas vārdi „Dievs, svētī Latviju”. Viss tas mūsu.

Saka, Latvija ir maza. Latvija ir tik liela, cik mēs katrs to lielu darām. Ar savām domām, darbiem, jūtām un attieksmi. Ir lietas, ko nevar izmērīt. Pirmkārt, tā ir mūsu mīlestība pret savu zemi, piederība šai zemei un tautai. Neizmērīt labās domas un labos darbus, lai tas paliek katrā Latvijas iedzīvotāja sirds dziļākajā stūrītī. Jo skaļo frāzi nevajag, to tāpat reizēm ir par daudz. Man vairāk patīk tie klusie, bet istie vārdi.

Dienu skrējienā ne īpaši bieži domājam par savu zemi. Dodamies darba un ikdienas gaitās, taču tad, kad kāds sāpīgs notikums atbalsojas mūsu uzvērē, novērtējam, kas mums dots. Nesenie notikumi Francijā liek nodrebēt sirdīm kara šausmu izmocīto cilvēku pūļi cauri Eiropai patvērumu un mieru meklējot, raisa gan līdzjūtību, gan iedveš neziņu, pat bailes. Jā, pasaule kļuvusi atvērta, arī latvieši mīt tuvākās un tālākās pasaules malās. Ir tādi, kas tur nonākuši piespiedu kārtā, citi devušies labākas dzīves meklējumos, bet domāju, ka lielākajai daļai tautiešu sava Tēzeme ir svarīga vērtība. Mani iepriecina tas, kā mazs bērns nes rokās Latvijas karodziņu, kā latviešu rakstus izdejo skolu deju kolektīvi, kā mirdz mazo dziedātāju acis dziesmā „Mazs bij tēva novadiņis”. Tas vieš pārliecību, ka Latvija pastāvēs, ka būs nākamā paa-

Valda Dimbele

Pateicības rakstu saņem Arturs Fridrihsons

Olga Kulajeva

Astrīda Strumpe

dze, kam sava Dzimtene būs svēta, ka viņi savu Latviju neatdos.

Novembris - Latvijas atceres un svētku mēnesis. Gada viens no tumšākajiem

Ināra Krjukova

Mārīte Ceirule

18. novembrī tika sumināti

Pagasta ļaudis, kas sasnieguši pensijas vecumu

Ināra Krjukova
Mārīte Ceirule
Olga Kulajeva
Jānis Randers
Valentīna Ūdre

Represētie pagasta iedzīvotāji

Astrīda Strumpe
Maruta Oša
Pēteris Gailis
Viesturs Teteris

Mētrienas pagasta Atzinības rakstus saņēma

Valda Dimbele – par ilggadīgu darbu Mētrienas pagasta iedzīvotāju veselības aprūpē.

Arturs Fridrihsons – par ilggadīgu un stabilu dalību un spēli Mētrienas volejbola komandā.

Armands Grudulis – par pašreizējā un sasniegumiem volejbola spēles organizēšanā.

mēnešiem, bet tūkstošiem sveiču liesmas, gaišās domas un vēlējumi savai zemei padara to īpašu. Arī katrā pilsētā, pagastā vai lauku mājās, kur vien kādā sirdī ieskanas pateicība par savu Dzimteni, ir pārdomu brīži un svētki.

18. novembrī Mētrienas pagasta tautas namā, skanot kora „Jūsma” dziedātāju balsīm un daiļlasītāju dzejas un prozas rindām, tika sumināta Latvija un pagasta cilvēki. Svētku reizē paldies par izturību prombūtnē no Dzimtenes un ziedus saņēma represētie. Tāpat tika sveikta un paldies par darbu mētrieniešu veselības nodrošināšanā saņēma ilggadējā ārste Valda Dimbele. Un kā katru gadu šajā dienā laba vēlējums turpmākajām die-

nām saņēma „jaunie” pensionāri.

Jaunpienākušo pensionāru vārdā sirsnīgs paldies svētku organizētājiem: pagasta pārvaldei, tautas nama vadītājai, pašdarbniekiem un, protams, visiem mīļajiem sveicējiem. Paldies darba kolēģiem, kaimiņiem, draugiem. Paldies par skaistajiem ziediem, paldies par labajiem vārdiem.

Paldies no savas puses vēl arī visiem saviem audzēkņiem, kas man vēlējuši jauku atpūtu un dāvinājuši daudz mīluma. Tie ir kā saules stari, kas apgaismo un sasilda. Ziedi izsmaržo un vist, bet mīlestība paliek...

**Ināra Krjukova
Solvitas Stulpiņas foto**

Tikai mīlestība pāri visam...

Ar iedegtu svecīti logā, ar klusu dziesmu par zemi un sauli, ar sarkanbaltsarkano lentīti pie sirds un mīlestību sejā.

Lai gaisma top. Lai tikai gaisma pār manu zemi staro. Lai dziesma skan. Lai tikai svēta dziesma skan pār manas dzimtenes mežiem, ārēm un pļavām.

Sarkans. Balts. Sarkans. Lai tikai šīs krāsas ir manas krāsas. Un tam visam pāri mīlestība. Mīlestība pret sevi, pret tevi, pret jums. Lai tikai mīlestība pāri visam. Ne nauda, ne skaudības, ne glaimu, ne ciešanu. Lai tikai mīlestība pāri visam.

Mana dzimtene svētkus svin.

Solvita

Svētkos sveic sieviešu koris „Jūsma”.

Rokdarbnieču izstāde

Jau par tradīciju kļuvis Ziemassvētku gaidīšanas laikā pagasta bibliotēkas telpās atvērt rokdarbnieču un amatnieku darbu izstādi. Šogad pārākumu ņēma zeķu košie raksti un krāsas. Sveiču liesmās gozējās adīti zābaciņi maziem bērniņiem, siltas šalles, cimdiņi, cepures, darinājumi no koka tāss.

Bibliotēkas vadītāja Jolanta Vītola katrai izstādes dalībniecei dāvāja svecīti. Pēc tam visi kopā malkojām karstu piparmētru tēju un cienājāmies ar piparkūkām.

Sveci zem pūra neturēja un savus rokdarbus izrādīja – Maruta Kovaļevska, Vilma Laškova, Solvita Stulpiņa, Ruta Liepiņa, Eugēnija Jermacāne, Vizma Krasta, Skaidrīte Putna, Elīna Macijevska, Veneranda Blūma, Valentīna Liepiņa, Eleonora Rimša, Ņina Stradiņa, Madara Putna.

**Solvita Stulpiņa
Vizmas Krasta foto**

**Valentīna Liepiņa
pateicas Eleonorai Rimšai.**

Pie karstas tējas tases.

SKOLAS ZIŅAS

„Taurenīši” cep piparkūkas

*Danco, danco, kas uz lielā šķīvja danco?
Smaržo, smaržo, kas pa visu māju smaržo?*

*Ai, kā danco, ai, kā danco,
Piparkūku gardumiņš.*

Mētrienas pamatskolas vecākajā pirmsskolas grupā „Taurenīši” laiks pirms Ziemassvētkiem bija īpaši radošs, smaržīgs un garšīgs. Tika ceptas piparkūkas. To smaržu juta visā skolā.

Audzinātāja Aiga Ivāna saka paldies Ērika mammai Dacei Freijai par atbalstu un palīdzību.

Ērika mamma Dace kopā ar bērniem cep piparkūkas.

Atzinība Annijai Ivānai

Valsts policija no šā gada 9. novembra līdz 27. novembrim organizēja bērnu zīmējumu konkursu „Esmu redzams – esmu drošs”, lai skolēnus izglītotu par gaismu atstarojošo elementu nozīmi un nepieciešamību diennakts tumšajā laikā. Konkursā tika aicināti piedalīties 1. – 4. klašu audzēkņi.

Konkursā veiksmīgi piedalījās Mētrienas pamatskolas 4. klases skolniece Annija Ivāna, iegūstot 3. vietu Madonas novadā. Balvu no Valsts policijas Annijai pie Ziemassvētku eglītes pasniedza skolas direktore Diāna Rudzīte.

Solvītas Stulpiņas teksts un foto

Annija saņem balvu.

Mazās saimniecītes.

Pannā visas rindojas!

Tu bagāta, ja vari dot un ziedot...

BIEDRĪBĀ ĀBELE

Sieviete...

tu bagāta – ir par ko lūgt, ko sargāt
tu bagāta – tev ir ko mīlēt, lolot
tu bagāta, ja vari mīlot piedot
tu bagāta, ja vari dot un ziedot...

Ar šiem dzejnieces I.Toras vārdiem uz Latvijas lauku sieviešu apvienības 15.konferenci tika aicinātas sievietes no visiem Latvijas novadiem. Konference notika Rīgā, Zemkopības ministrijas ēkā. Konferenci atklāja LLSA vadītāja Vineta Geršebeka. Svinīgo uzruna teica Eiropas Parlamenta deputāte Sandra Kalniete un Saeimas deputāts Juris Vectirāns. Mani ļoti pārsteidza Kalnietes kundzes vienkāršā izturēšanās, viņas iniciatīva veidot kopīgu bildi ar mums, sieviešu biedrības

Pie LLSA karoga.

„Ābele” pārstāvēm.

Pasākuma laikā tika sveiktas aktīvākās Latvijas sievietes, kas veltī savu laiku sabiedrības labā. Pateicības rakstu saņēma arī mūsu Solvita Stulpiņa, par aktīvu darbību sieviešu biedrībā „Ābele”.

Ļoti interesanta izvērtās tikšanās ar dzejnieci Rasmu Urtāni. Viņa reklamēja savas grāmatīņas, tajā skaitā jauno bērnu dzejoļu grāmatu. Grāmatas varējām arī iegādāties. Dzijas pārdomas ikvienā raisīja psiholoģes Dainas Reinfeldes teiktās atziņas par procesiem Latvijas sabiedrībā un aktīvas lauku sievietes vietu un lomu tajā. Noslēgumā pieredzē dalījās papīr-

Kopā ar S. Kalnieti un J. Vectirānu.

mākslas darbnīcas „Viktora vēstules” vadītāja Ieva Vītola un Valmieras techni-

kuma skolotāja Ramona Jirģena. Lielajā zālē bija izstādīta rokdarbu izstāde, kurā varējām iegādāties sev mīļas lietiņas. Dienu noslēdzām ar ziedu veikala – noliktavas apmeklējumu, kur baudījām pasakainu ziedu klāstu un smaržu un uz mājām katra atvedām pa skaistai orhidejai vai baltam amarillim. Paldies Ligītai par iespēju pavadīt Rīgā vienu skaistu, notikumiem un atziņām bagātu dienu.

Konferencē Mētrienas sieviešu biedrību pārstāvēja Ligita Tumanova, Antonīna Krasovska, Solvita Stulpiņa un es, Dzintra Naļimova.

Dzintra Naļimova
Foto no personīgā arhīva

Ziemīši „Ābelē”

*Sniegs pārklāj zemi,
Un zeme paliek rimta.
Sniegs kā plīvurs,
Pārklāj it visu,
Un paliek tik miers,
Visaptverošs...
Stājas mašīnu steiga,
Logos iedegas guns,
Un tiešām laimīgās sejās,
Iemirdzas pārsteigums.
Pieklust rūpnīcu duna,
Apstājas steidzīgais ļaužu pulks.
Sniegs lēni krīt,
Paliek viss tik kluss.
Vējš zaros lodā,
Piekusis...*

Ziemassvētku ieskaņa valdīja arī sieviešu biedrības „Ābele” telpās. Katru dalībnieci silti sagaidīja tās vadītāja Ligita Tumanova, kas bija sarūpējusi arī dāvanīņas. Dāmu deju grupas „Saulgriezes” meitenes bija ieradušās maskās un visus iesaistīja teātra spēlē.

Pasākuma laikā tika sveikta Nora Irbe skaistajā dzīves jubilejā. Tika dziedātas dziesmas, skaitīti pantīni, teikti labi vēlējumi. Un domāts par nākotni.

Solvita Stulpiņa
Valdas Otvares foto

Svētku pasākumu atklāj klubiņa vadītāja Ligita.

Eglītes pušķošana.

Solvitas loma.

Pasākumā ieradušies viesi.

Dzejoļi, novēlējumi, dāvanu saņemšana.

Noras dzejolis.

Ņina iejūtas meitas lomā.

Arī Dainai meitas loma.

Pārdomu laiks

Pie aizdegtām svecēm aizvadām veco gadu, sagaidām Ziemassvētkus un Jauno 2016. gadu. Šis laiks ir klusu pārdomu laiks. Tas ir gaismas gājums. Katrs no mums pārdomā, kā esam paši mainījušies, kādu labu domu vai labu darbu esam ielikuši ceļa pamatam, ejot uz nākamajiem gadiem. Kādas vērtības liekam pirmajā vietā? Pārvērtējam savus nodzīvotos gadus. Ejot garo darba mūžu, mēdzam atskatīties bērnības dienu lappusēs.

Man spilgtas atmiņas ir no bērnības, kad augu četru bērnu ģimenē. Atceros, kā reiz gaidījām Ziemassvētkus un jauno gadu. Mēs visi četri, brālis un trīs māsas, sēdējām uz grīdas un mēģinājām bīdīt saulīti ar slotiņu tā, lai tā ritētu ātrāk, lai drīzāk atnāktu māte un tēvs no baznīcas ar svētīto maizīti. Kad vecāki bija atnākuši no Stīrnienes katoļu baznīcas ar svētumu rokās, tad varējām sēsties pie svētku klāta galda. Ko gan toreiz latviešu zemnieki varēja sarūpēt? Tas viss bija no savas zemes izaudzētā. Un nekas jau bez darba rokās neiekrīt.

Daudz kas gadu laikos ir mainījies. No dažādiem informācijas avotiem uz-

ziņām, kas notiek mūsu valstī un citās zemēs. Daudz pārsteidzošu ziņu katru dienu. Mēs dzīvojam mainīgā laikmetā. Uztraukumu rada ne tikai notikumi pasaulē, bet sašutumu rada Latvijā notiekošais. Nevērība pret apkārtējo pasauli. Ko mēs atstāsim nākamajām paaudzēm? Saviem bērniem un mazbērniem? Vai mēs, vecāki paaudze, rādām viņiem priekšzīmi? Padomāsim!

Nav noslēpums, ka mēs paši, ikkatrs esam dažādi. Katram ir savs redzējums uz dzīvi, savs vērtējums. Vieniem tas ir pieņemams, bet citiem pretēji. Savu ikdienas veidojam paši ar savām veiksmeš un neveiksmeš. Arī svētku brīži ir atkarīgi no katra mums.

Prieks ir satikties ar savējiem. Paldies tiem, kuri neaizmirst, dāvājot labu vārdu, kopjot mūsu zemi, neaizmirstot vecāko paaudzi, audzinot bērnos darba mīlestību. Vai kopā ar bērniem strādājam? Kā kopā svinam svētkus? Ko uzskatām par galveno, kas mums ir jāiemāca saviem bērniem?

Sekosim dzīves likumiem, arī pārvērtībām, kas uztur cilvēka mūžu. Dzīves ziņā

nāk lēnām, ieskaitot visas kļūdas, neveiksmes, pārdzīvojumus. Tā ir mācīšanās skola. Tikai tā var virzīties uz priekšu. Nenolaidīsim rokas pie pirmajām grūtībām un neveiksmeš. Neskatoties uz gadu nastu, meklēsim kādu nodarbi. Tas nomierina, mazāk laika atliek domāt par savām un savējo problēmām. Paļausimies paši uz sevi, būsim harmonijā ar sevi. Pricāsimies par to, kas mums katram ir dots, nesksim par to, kā mums nav.

Lai Jaunajā gadā visi būtu laimīgi. Būsim tie, kas dzīvē netiecas pēc kaut kā nesasniedzama, radīsim prieku tajā, kas mums jau ir. Saskatīsim pozitīvo apkārt un dalīsimies priekā ar citiem.

Drīz tumsa atkāpsies, sāksies cerību laiks, jaunais gads, jauni pienākumi un būs jauni panākumi. Lai katra diena būtu piepildīta ar mīlestību, satiecību, lai vienmēr visur valdītu miers. Lai ne tikai svētkos, bet arī ikdienā sajustu līdzcilvēku plecu, lai nekad mūs nepamet rūpes un lepnums par mūsu Mētrienas pagastu.

Lai kaut kam labam klāt,
Ir vienmēr daļa tava!

Eleonora Rimša

Atpūtas vakars sportistiem un sporta cienītājiem

PASĀKUMS

Divas nedēļas afišas vēstīja, ka vakars notiks 18. decembrī pulksten astoņos vakarā. Tā bija pagasta pārvaldes vadītāja Andra Dzenovska iniciatīva pateikties daudzajiem pagasta sportistiem un viņu atbalstītājiem par lielo sabiedrisko darbību. Pasākuma sagatavošanas darbā daudz pūļu ieguldīja tautas nama vadītāja Anita Amata, sporta organizatore Līga Pastare, publiskā interneta pieejas punkta vadītāja Solvita Stulpiņa, autobusa šoferis Jānis Zeps.

Vakara dalībniekus tautas namā sagaidīja septiņi klāti galdiņi ar komandu nosaukumiem – jauniešiem, medību sporta šāvēju komanda, zolītes spēlmaņi, hokeja komanda, dāmu un vīru volejbola komandas, makšķerēšanas sporta komanda. Katrai komandai tika veltīts liels pagasta pārvaldes vadītāja klišeris. Visu vakaru un līdz pulksten trijiem ritā skanēja „dzīvā mūzika”.

Pasākumu atklāja sporta tiesneša svilpes skaņa un Anitas Amatas ziņojums pagasta pārvaldes vadītājam. Savukārt Andris Dzenovskis aicināja visus klātesošos justies brīvi un pateicās pagasta sportistiem par Mētrienas vārda cienīgu skanējumu Latvijas valsts mērogā. Sporta

Aldis Ošs iesaista atrakcijās.

organizatore Līga Pastare pastāstīja par sportu Mētrienā no 19. gadsimta sākuma līdz mūsdienām. Lielākie panākumi 2. Pasaules pirmskara periodā bija riteņbraucējiem. 1939. gadā Vienības brauciena noslēgumā Rīgā astoņi mētrienieši izcīnīja sudraba un bronzas medaļas. Pēckara periodā sporta kustību Mētrienā atjaunoja skolotājs Jānis Gailītis, kurš vēlāk studēja medicīnu un kļuva par ārstu. Pašlaik 93 gadus vecais Jānis dzīvo Talsos.

Sešdesmitie un septiņdesmitie gadi

raksturojās ar Mētrienas sportistu panākumiem Madonas rajona spartakiādēs un labiem rezultātiem Latvijas lauku fizkultūriešu vidū.

Vakara gaitā tika cildināti Jāņa Tropa organizētie šāvēji mērķi ar medību ieročiem. Viņi piedalās žurnāla MMD rīkotajās un citās sacensībās Latvijā. Tāpat Jānis labi pratis popularizēt zolītes spēli.

Jau vairākus gadus ļoti aktīva ir Rolanda Kaļeņikova vadītās nozares makšķerēšanas komanda. Piedalās daudzās

Valdis Broks cenšas iekļūt hokejista ekipējumā.

Austrumlatvijas makšķerēšanas sacensībās.

Tradicionāli spēcīgas ir Mētrienas vīriešu un sievietes volejbola komandas. Pēdējos piecos gados Mētrienas vīri bijuši divas reizes Madonas novada čempionu godā. Žēl gan, ka puse no Mētrienas volejbola dāmu komandas spēlētājiem pašlaik strādā ārzemēs. Tās ir papildus grūtības mūsu sievietes volejbolam.

Runājot par mētrieniešu panākumiem, tika atzīmēts divkārtējais Latvijas čempions volejbolā Edgars Točs un hokejists Roberts Locāns no Mētrienas „Grantiņiem”, kurš aizspēlējies līdz Rīgas „Dinamo” komandas sastāvam. Kā pozitīvs piemērs atzīmējams tas, ka jauno volejbolistu trenēšanas darbā iesaistījies labs volejbola spēles pazinējs Roberts Ābols.

Viskuplāk vakarā pārstāvēti bija Mētrienas hokejisti. Par biedrības „Mazie Milži” un hokeja komandas organizēšanu pamatoti tika slavēti Aldis Ošs. Tautas namā uz ekrāna parādītājās fotogrāfijās visvairāk redzējām hokeja pasākumus. Alda Oša hokejisti vakara gaitā noorganizēja trīs improvizētas hokeja sacensības, kurās tika iesaistīti visi pasākuma apmeklētāji.

Jau dienu pēc sporta vakara sākās novada čempionāts vīriešu volejbola komandām. Mētrienas volejbolisti Andris un Jurģis Seržāni, Arturs Fridrihsons, Roberts Ābols, Raimonds Adamovičs, Edgars Veikšāns, Nauris Spičs un Norberts Aleknavičs 20. decembrī Degumniekos ar rezultātu 2:0 apspēlēja Lubānas un Ļaudonas komandas.

**Ilmārs Grudulis
Anitas Amatas foto**

Medības novembrī

1. novembris bija kopīgo individuālo medību diena. Un veiksmīga. Limenu apkārtnē Krišjānis Rozītis nomedīja divus aļņu teļus. 6. novembra vakarā no ceļa Brīvnieki – Aizpurves jaunam alni šāva Ilgonis Mālnieks. Medījums tika iegūts. 8. novembra rītā Odzianas – Beļavas sila izcirtumā aļņa teļu pamanīja Jānis Trops un Juris Eglītis. Abi mednieki blieza piecas reizes. Dzīvnieku nomedīja.

Novembra vidū medību dienas bija nesekmīgas. Arī laika apstākļi pamainījušies. Ilgstoši sausumu nomainīja aprūtināts lietus.

15. novembrī notika Madonas mednieku un makšķernieku biedrības pārstāvju sapulce. Mētrienas kolektīvs ir biedrības sastāvdaļa. Pavisam biedrībā ietilpst astoņi kolektīvi ar 235 medniekiem. 15. novembra sapulcē bija pārvēlēšanas. Ievēlēja biedrības valdi piecu vīru sastāvā. Par valdes locekli kļuva arī Mētrienas mednieku vadonis Jānis Trops. Par valdes priekšsēdētāju ievēlēja Jevgēniju Sobko,

kurš ir Madonas reģionālās vides pārvaldes vadītājs. Ikdienā biedrības praktisko vadību veic izpilddirektors Rolands Vite, kurš šo organizāciju vada no 1965. gada 12. aprīļa. Nesen R. Vite tika apbalvots par nozīmīgu ieguldījumu reģiona medību saimniecībā.

**Ilmārs Grudulis
Foto no personīgā arhīva**

Kasparam vilks, Krišjānim spīzers

12. decembris bija nemilīga diena. No pusdienām lietus un slapjš sniegs. Snigt pārtrauca pēc pusnakts. Rīts sagaidīja ar svaiga sniega kārtu, ko mednieki dēvē par mēmo sniedzīgu. Uz tā visas nakts pastaigas izlasāmas. Zvēri sniegā maz pārvietojas, cenšoties nenodot savas atrašanās vietas.

13. janvāra rītā vērojām vilku aktivitāti Rubeņu – Zaļlauku apvidū. Iniciatīvu plēsoņu izsekošanā uzņēmās Kaspars Rozītis. Rāksalā uz lauka novēroja izskrienam un aizskrienam tramīgu briežu bariņu. Paiseknē, garās plāvas sākumā, ir tā saucamais Tropa medību tornis. Vilku meklēšanas pieredze lika Kasparam uzkāpt torni. No torņa mednieks pamanīja apmēram 400 metrus attālumā vilku. Tas parādījās un pazuda. Pēc brīža pelēcis jau tuvāk iznira no biežokņiem. Kaspars šāva. Tomēr patālu. Trāpījuma nebija. Tālākais risinājās kā istenā mednieku stāstā. Vilks laikam nebija sapratis, no kurienes šauj. Kad vēlreiz viņš iznāca klajā vietā, 200 metru attālumā to panāca Kaspars karabīnes lode. Jauna vilcēne bija pieveikta. Prieks medniekam un Mētrienas kolektīvam. Vilki bija medijušies trijatā. Tātad apkārtnē vēl vismaz divi zvēri uzturēsies.

13. decembra vakara medībās piedalījās astoņi vīri. Krišjānis Rozītis sēdēja mednieku paaugstinājumā Islienā. Ar Islienā nosaukumu saistīti divi Rozīšu ģimenes īpašumi. Viens no tiem ir pie tā saucamā Praulsalas meža. Krišjānis šoreiz atradās otrajā Islienā, kurš ir netālu no Islienā upītes starp Vilku un Kūilu mastiem. Šī medību lieta jau piecdesmit gadus Mētrienas mednieku vidū ir ļoti populāra. Daļa gan tagad ietilpst Teiču dabas rezervātā. Novembra pievakare bija veiksmīga Krišjānim. No viņa lodes krita aļņu briedis – spīzers. Par spīzeriem sauc dzīvniekus ar ragiem, kuriem neveidojas žuburi. Spīzeri ir bīstami pārējiem aļņiem, tāpēc nebūtu medību saimniecībā saglabājami.

**Ilmārs Grudulis
Foto no K. Roziša personīgā arhīva**

Romanam liela līdaka

MAKŠĶERĒŠANA

Novembrī ne tikai medniekiem, bet arī makšķerniekiem gadījās pa labam lomam. 5. novembra priekšpusdienā Romans Amariejs velcēja Odzianas ezerā. Spiningotāju laiva vienu pēc otra meta lokus apkārt ūdens klajumam. Diena nomākusies, bez nokrišņiem. Gaisa temperatūra pieci seši grādi siltuma. Starp Melderkalna (Zariņa) līci un Zviedrukalnu ezera dibenā ir iedobe – lielākais dziļums Odzienā. Tieši šajā vietā ap pusdesmitiem spininga kāts saliecās no spēcīga rāvienu. Bija pieķērusies liela zivs. Pēc ilgās cīkstēšanās gaišā metāla vizuļa kārotāja atradās laivā. Līdakas svars pārsniedza deviņus kilogramus. Precīzi 9,100.

Iepriekšējo lielo līdaku Romans noķēra 2013. gada 26. decembrī. Tā svēra 9,400 kg. Vēl lielu līdaku Odzienā 2015. gada 27. novembrī notvēra Dainis Mitenieks. Tās dienas loms bija 9,248 kg. Lielākā līdaka līdz šim reģistrēta 2015. gada 20. februārī Andrejam Stoļerovam. Zivs svēra 9,840 kg. Mūsu ezerā mājō arī padsmitnieces. Gaidīsim jaunus rekordlomos.

**Ilmārs Grudulis
Viktora Aleknaviča foto**

Romans Amariejs ar lielo lomu.

Volejbola laukumos

SPORTS

Novembrī turpinājās ierastais treniņu darbs. Arturs Fridrihsons, Jurģis Seržāns un Edmunds Malta trenējas divas reizes nedēļā Madonā, jo ir Madonas novada komandas spēlētāji Latvijas nacionālās volejbola līgas otrajā divīzijā.

Armands Grudulis un Uģis Eglītis lielāko daļu volejbolista gaitu aizvada tās pašas līgas Vecumnieku komandā, jo abi sportisti dzīvo Rīgā. Tā kā sācies nacionālās līgas čempionāts, mētrieniešus interesē Madonas un Vecumnieku komandu savstarpējās spēles. Novembra spēlē Vecumniekos piecu setu cīņā pārāki bija Madonas volejbolisti. Krievu panākumu pludmales volejbola pasaules kausa Open kategorijas posmā arābu valsts Kataras Dohas pilsētā guva Edgars Točs. Pārī ar Rihardu Finsteru aizspēlējās līdz astotdaļfinālam, kur zaudēja vāciešiem. Kopā ar otru Latvijas duetu Mārtiņu Pļaviņu un Haraldu Regžu dalīja turnīrā no devītās līdz sešpadsmitajai vietai. Labs starts pasaules mērogā un personīgajā karjerā.

2015. gada 18. novembrī valsts svētku reizē ar pagasta pārvaldes Atzinības rakstu tika apbalvots ilggadējais Mētrienas vīriešu volejbola komandas spēlētājs Arturs Fridrihsons. Ļoti stabils volejbolists gan uzbrukumā, gan blokā. Kolektīvā satīcīgs un draudzīgs. Spēj uz klausīt trenera norādījumus un cenšas tos izpildīt. Paraugš jaunajiem volejbolistiem. Ar labu stāju sabiedrībā.

Apbalvoja arī Armandu Gruduli. Lūk, kā viņu raksturo pirmā Armanda sporta un volejbola skolotāja Līga Pastare – „Armands ir mūsu vīriešu volejbola komandas kapteinis, kurš sevi ir pierādījis kā

Armands Grudulis.

ļoti atbildīgu, pašreizējīgu un spējīgu volejbolistu. Ik reizi, kad komandai klājas grūtāk, Armands spēj rādīt brīnumus gan aizsardzībā, gan uzbrukumā. Ir bijuši gadījumi, kad esot, kādās sacensībās citās pilsētās, skatītāji ļoti atzinīgi novērtē Armanda spēli un apkārtējiem stāsta, ka šis labais spēlētājs ir no Mētrienas. Cik patīkami ir to dzirdēt! Armands spēlē Mētrienas komandā, arī Vecumnieku komandā un, ja vajag, arī izpalīdz Madonas komandai. Personīgi varu pateikt, ka Armands ir atsaucīgs tajos gadījumos, kad jāorganizē kādi sporta pasākumi. Viņš tad saka – labi, būšu, mēģināšu visu sakārtot tā, lai tiktu! Paldies par to!”

Sporta organizatore saņēmusi aicinājumu pieteikt Mētrienas komandas sastāvu novada čempionātam.

**Ilmārs Grudulis
Solvītas Stulpīņas foto**

Visiem, visiem mūsu sportistiem, viņu atbalstītājiem un pagasta iedzīvotājiem
Jaunajā gadā novēlu –

*Mirdzumu acīs un mirdzumu dvēselē,
Veselību pašam un veselus mīļos,
Laiku zvaigžņu skaitīšanai un laiku rīta buči,
Mazus brīnumus ikdienā un lielus
brīnumus sirdī,
Eņģeļi uz pleca un mīļu cilvēku blakus,
Mīlestību pret
sevi pašu un mīlestību
pret pasauli aiz loga...*

Sporta organizatore Līga Pastare

*Lai Jaunais gads
Kā zvaigzne mirdz,
Un visu dod,
Ko vēlas sirds!*

*Gaišus, mierīgus un bagātus
Ziemassvētkus!*

*Jaunajā gadā – piepildīt iecerēto,
nepazaudēt iegūto, atrast
meklēto!*

Bāriņtiesas locekle Vallija Sīpola

Jānim Pastaram – 65

MĒNEŠA JUBILĀRI

Tētis ir mana autoritāte! Un tajā pašā laikā labākais draugs!

Katram bērnam es varētu novēlēt tādu tēti kāds ir man. Bet, protams, katrs teiks, ka viņa tētis ir tas labākais!

Tik daudz atmiņu man ataut gan tagad, gan ikdienā esot – tie mirkli, kas kopā pavadīti un katrā ir kas īpašs. Es tajos brīžos izdzīvoju savus lielos piedzīvojumu stāstus un iemācījos to, ko es tagad zinu un protu, un par to es varu teikt paldies!

Viens no piedzīvojuma parasti bija šāds – kad kopā ar mammu devāmies uz mežu, lai kopā pie ugunsкура pusdienotu. Ticiet vai nē, bet tur daudz garšīgāk gan maize garšoja, gan speķis, kurš tika nedaudz virs ugunsкура pasildīts, pat šķita, ka tēja savādāk garšo (bet tad kad vakarā pārnesa neapēstās pusdienmaizes un kā parasti man teica: „Vāverītes sūta”, tad tās bija vēl garšīgākas par kādu saldumu). Pēc pusdienu paēšanas izvizināja ar „mežakaķi”, bija reizes, kad jau no paša rīta līdzī braucu: kurināju ugunsкуру, nesu zarus, kāpelēju pa kokiem (vienreiz sagadījās uzkāpt tajā kokā, kuru grasījās nožāgēt...), cēlu zaru būdas, prasīju, kas

Jānis kopā ar Laimīti.

tas, kas šitas, kas tā par skaņu, kurš meža zvērs pārstaigājis..., neskatoties uz to, ka darbs un laiks dzina, pat tad tētis prata atrast laiku un man pievērst uzmanību – liekot man justies īpaši! Tā ir viena no viņa labākajām īpašībām – darbojoties prast, atrast laiku otram un tajā pašā laikā iesaistīt līdzī darbos!

Bērniībā man patika kopā ar tēti dzīvoties un iemēģināt roku dažādākos darbos. Kā es tagad pati smejos – uzaugu rokās turot āmuru ar naglām un koka dēlīti! (Lelēm māju mājas cēlu pati vienreiz kopā ar pagalma bērniem un tēti sanāca uzcelt kopīgu spēļu māju, kurā varēja pat no lie-

tus paslēpties).

Vissiltākās atmiņas ir tās, kad aizmigu mammu gaidot, tēta azotē – tētis vienmēr silti pasmaidīja un noteica, ka drīz būšot. Pat tagad viņa smaids man liek sajusties kā mazai meitenei, kura ieritinājās azotē un jūtas mīlēta.

Tā es varētu daudz, un ilgi atmiņu stāstu stāstīt un to, ko man viņš ir iemācījis mūsu kopdarbos, kuros arī, protams, mammu iesaistījām.

Tētis neliegs ne padomu, ne palīdzību. Nebūs vēl iepasīts, ka jau piedāvās vai arī tiks izdarīts!

Tētis brīvo laiku pavadīta lasot, sapņojot par darbiem – ko varētu izdarīt, sameistarot (zelta rokas – lai kādu darbu dara, tas tiks padarīts) par nākotnes iespējām, un, protams, cenšoties to visu realizēt – arī ar mūsu atbalstu. Kopā darot var daudz labāk un ātrāk izdarīt, un tur tā ģimenes mīlestības sajūta arī ir!

Dzimšanas dienā vēlēt var visus pasaules brīnumus, ko mēdz viens otram vēlēt, bet svarīgākais ir, lai būtu veselība, mīloša un atbalstoša ģimene un uzticami draugi, tad viss pārējais arī būs!

Daudz baltu dieniņu, Tev, mīļo tēti, vēl tava meita Gunta un visi Tavi mīļie
Foto no personīgā arhīva

Pāvilam Družekam – 55

Vari sasist pulksteni pie sienas,

Vari kalendāru liesmās mest.

Tik un tā uz priekšu steigsies dienas,

Tik un tā tev gadi garām ies!

Mētrienietis Pāvils Družeks visus bērniības un jaunības gadus dzīvojis Mētrienā. Kādu laiku dzīvoja Rīgā. 1996. g. atgriezās Mētrienā un nu jau gandrīz 20 gadus dzīvo šeit.

Ir izpalīdzīgs, ja kāds paprasīs viņš aizies un palīdzēs. Bērniem skolas laikā palīdzēja mācībās, it sevišķi matemātikā. Ar mazbērniem arī labprāt pavadā kopā laiku, iet uz dārziņa pasākumiem. Senāk patika makšķerēt, bet tagad šai nodarbei nav laika. Nodarbojas ar mūrniecības darbiem. Patīk sēņot, arī ogas lasa, bet hobijs ir bites. Pie bitēm strādāt patīk ļoti. Patīk pasākumi, balles, arī mājās rīkot pasākumus palīdz. Iesaka savas idejas. Sabiedrīks cilvēks, ar humora izjūtu.

Novēlam stipru veselību un vēl daudzus gadus nodzīvot.

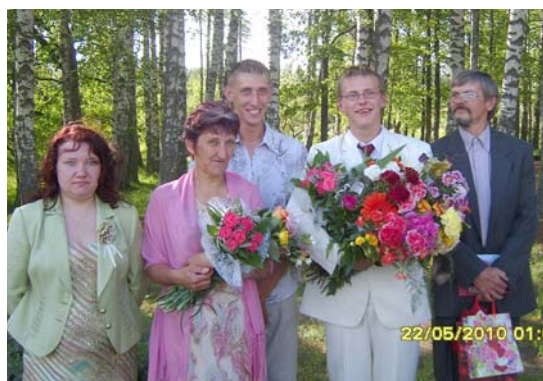
Visu to labāko Tev, tēti, vēlam mēs, Tavi mīļie
Foto no personīgā arhīva

Jubilāra vaļasprieks bites.

Kopā ar mazdēliņiem.

Dēla Jāņa izlaidumā.

Romualda Freija 29.07.1941. – 24.11.2015.

MŪŽĪBĀ AIZEJOT

Šogad rudens pagādījis tāds interesants. Maz gaismas spīduma dienā, tumši rīti un vēl tumšākas pēcpusdienas, pika melna nakts, palaikam dungo pelēkas lietus lāses. Kā asaras. Bet neparasti silts. Tad kādu dienu piezagās salna. Viss it kā nodrebinājās, sarāvās, sastinga – salnas zobi nežēloja nedz pēdējās miķelītes dārzā, nedz vientuļos brūkleņu ķekarus tuvīnājā mežā. Un pašā 23. novembra pievakarē uzsnīga pirmais sniegs – lēnām, retām pārslām tas apsedza ziemāju laukus, pļavas, ceļmalas, takas un taciņas. Zeme gulēja dziļā mierā un tai bija vienalga, ka šis sniegs izdzēsa arī Romualdas Freijas daudzus gadu garumā iemītās pēdas no „Atvaru” mājām līdz veikalam, tad pa pakāpieniem līdz pastam, mazliet jāpaiet, un bibliotēka ir klāt. Citudien viņas ceļš veda līdz „Aptieku” mājām pie draudzenes Rudītes, biežs ciemiņš viņa bija Mētrienas ielas mājā pie Aigas, Jāņa, Jolantas un mazmazdēla Jāniša. Tāpat sniegs izdzēsa pēdējā braucienu pēdas uz Rīgu. Un kopš 2015. gada 24. novembra mums paliek tikai neatbildēti jautājumi, paliek atmiņas par Marinu.

Viņa bija stipra, ļoti neatlaidīga. Jau četrpadsmit gadu vecumā sāka strādāt Jelgavas lina fabrikā, tad dažādos veikalos par pārdevēju. 1962. gada 3. martā tiek nodibināta ģimene ar Jāni, te piedzimst dēls Andris, dviņi Arnis un Artis. Jelgavā palika ne tikai Marinas laime, cerības, bet arī divas mazas kapu kopiņas. Tālākais dzīves ceļš aizved Freiju ģimeni uz Bebreni. Marina strādā par komandanti kopmītnēs, par laboranti un visas savas dzīves turpmākajos gados saikne ar šo vietu nezuda. Atvadīties no Marinas bija atbraukuši kolēģi no Beberenes, viņi atcerējās tos tālos gadus, kad nevienam nekā nebija, bet visi bija draudzīgi, izpalīdzīgi un laimīgi. Bebrene piedzimst dēls Jānis un tiek gaidīta meita Dace. Lai būtu tuvāk Jāņa radiem un arī pēc kolhoza „Lidums” uzaicinājuma, Freiju ģimene

Romualda Freija

pārceļas uz Mētrieni. Marina neklātienē pabeidz Višķu sovhoztehnikumu, strādā par iecirkņa priekšnieka vietnieci, veic dispečera pienākumus. Līdz aiziešanai pensijā ir apdrošināšanas aģente.

Bērni izauga, pabeidza skolas, nodibināja ģimenes. Kā saka, bērni kļuva pieauguši. Ģimenē ienāca Elita, Aiga un Edvīns. Marīnai bija vislabākie bērni, vedeklas un znoti, un arī mazbērni Jānis, Lauma, Laura, Inga, Ivīta, Sabine un Ēriks.

Pat var apbrīnot, kā viņai izdevās nekad neienest savās mājās pasaules tenkas, kā viņai izdevās nekad neparādīt pasaulei savas sāpes, raizes, rūpes? Satiekoties viņa jautri stāstīja par jaunajām receptēm, par jauniem virtuālajiem draugiem, par grāmatām, ko pasūtīja. Savā dzīves laikā viņa iemācījās šūt, mežglot, viņa vienmēr mācēja izgrozīties no bezizejas, un vēl man Marina paliks atmiņā kā ļoti labs darbu organizators. Tēpat vien bija sāpes par Andra aiziešanu un vīra slimība, bet tuviniekiem nebija jāredz viņas nespēks vai izmisums – viss būs labi! Tāda Marina paliks mūsu atmiņās – stalta, atturīga, zinoša, smaidīga un, iespējams, ar savādāku attieksmi pret dzīvi – dažreiz nesaprasta vai pārprasta. Bet apbrīnojama un neaizmirstama. Citāda...

Eugēnija Jermacāne

LĪDZJŪTĪBAS

Nāks rītdiena,
aiz gada ritēs gads,
Bet nerimsies
pēc neesošā slāpes.

2015. gada 24. novembrī 74 gadu vecumā mirusi **Romualda Freija**.

Lai vieglas smiltis aizgājējai un patiesa līdzjūtība tuviniekiem.
Mētrienas pagasta pārvalde

Vaicās zeme – kā tas var būt,
Ka tavus ceļus vairs nesajūt?
Vaicās pamestā māja
Un dziestošā pavarda liesma.
Vaicās cilvēki, kur tava balsis.

Izsakām patiesu līdzjūtību
ROMUALDAS FREIJAS tuviniekiem,
viņu aizvadot mūžības ceļos.
Mētrienas ielas 5 mājas iedzīvotāji

Klusums,
tevis vairs nav,
tikai atmiņas,
kas aizkustina dvēseli,
vārdi, kas nepateikti, – skan.

/A. Gļauda/

Izsakām visdziļāko līdzjūtību
FREIJU ĢIMENEI, Marinu,
kapu kalniņā pavadot.

Marinas bijušās darbabiedrenes
„Lidums” grāmatvedībā

Ir sāpes, ko nevar dalīt uz pusēm,
Nav tādu vārdu, kas mierināt spētu...
Nostājas blakus Tev draugi un klusē
Kaut vai tā, lai Tev palīdzētu.

Izsakām visdziļāko līdzjūtību jums
meitenes – **LAUMA, INGA un IVITA** un
jūsu ģimenītei, sakarā ar
vecmāmiņas aiziešanu mūžībā.

Mētrienas volejbolisti

Jaunākās grāmatas

BIBLIOTĒKĀ

Apgāds „Jumava” izdevis Elitas Veidmanes biogrāfisko grāmatu par Aivaru Brīzi „Dzelzsgriežis un dūja”.

Alda Bukša debijas romānu „Parādu piedzinēji”.

Daina Avotiņa „Divas koka karotes un roze”.

Anna Skaidrīte Gailīte „Tilts starp horizontiem”.

Guna Roze „101. kilometrs”

Rakstnieces un publicistes Daces Rukšānes „Mīlasstāsti”.

Viss mainās un plūst
Viss kļūst savādāks,
Bet katram gadam
Ir savs svētvakars,
Savs sliekšnis balts...

Visiem gaišus un svētīgus
Ziemassvētkus!
Panākumiem un veiksmēm bagātu
Jauno gadu Jums sūta Mētrienas
pagasta pārvaldes grāmatvede
Ausma Fridrihsone

Ļaudis grib redzēt Ziemassvētku
brīnumu,
bet aizmirst, ka vislielākais brīnumus
ir cilvēka dvēsele, ka brīnumus
spēj darīt tikai mūsu gaišie
dvēseles spēki.

/K. Skalbe/

Gaišus, mīlestības pilnus
Ziemassvētkus. Lai Jaunais gads nāk
brīnumiem pārpilns, labiem darbiem,
domām, siltām sirdīm un
labestību acīs!
Solvita Stulpiņa,
„Mētrienas Dzīves” redaktore

Ziemassvētku laiks...

Kad vārdi, ko vēlamies teikt, tiek rakstīti
sirdī,
Kad atmiņām zūd ikdienas
rūgtuma garša,
Kad atceramies būtisko...
Tas ir Ziemassvētku laiks...

Ģimeniskus, siltus un
mīlestības pilnus svētkus.
Mētrienas tautas nama kolektīvs

ajā naktī
zvaigznes
lejup laižas –
Un kā sudrabs
egļu zaros krīt.
Sveču staros
visas domas gaišas, –
Lai tās būtu tādas
mums arvien,
Un lai Jaunā gada
dienu rakstā
Laiimes māte
dzīpariņu sien.
/K. Apškrūma/

Novēlu gaišus un priecīgus Ziemassvētkus,
veiksmīgu, jaunām iespējām un
panākumiem bagātu Jauno gadu!
Pagasta pārvaldes sekretāre
Valda Otvare

..ar gaišām liesmām, ar egļu smaržu,
ar dziesmām un pīparkūku garšu,
nāks rūķis uz tavām mājām
pa taku piesnigušu,
rotaļā jautrā un smaidot,
trauc pretī tam.. kā gaidot
ar zvaigznēm un smieklēm piebērtu dienu ...
kad vari būt kā mazs bērns..
un sapņot..

/Jānis Damroze/

Gaišus un mierpilnus Ziemassvētkus
un Jaunais gads lai atnes skaistāko
Ziemassvētku sapņu piepildījumu!
Bibliotēkas vadītāja **Jolanta Vītola**

Ir laiks... salikt pagātni pa plauktiņiem...
sakārtot domas, nosvērt labo un slikto,
nomazgāt spārnus...
apzāģēt spīta radziņus, satīties ar
sirdsapziņu
piezvanīt dvēselei un apjautāties kā
klājas...
pārbrist nevaļas grāvjus
un padzert tēju ar nokavētiem saullēktiem
ieskatīties patiesībai acīs, izsolē pārdot
grēkus...
un mīlēt kā nekad – NO SIRDS!

Laimīgu Jauno – 2016. gadu vēlot,
Ligita Tumanova un biedrība „Ābele”

Lai ziemas saulgriežu zvaigznes
Ikvienam nes debesu gaišumu.
Lai nākamais gads ir bagāts ar labām
domām,
Darbīgām dienām un priecīgiem
atelpas brīžiem.
Lai mūsos mājā un valda godaprāts,
Neatlaidīga griba saprasties, paciest un
palīdzēt.
Būs arī jaunajā gadā rūpju stundas
garas
Un laimes mirkli arī aizizibēs.
Un saņņi būs un darbs, kas jāpadara
Bet tāpēc dzīvojam zem saules mēs.
/K. Apškrūma/

It kā nekas nav noticis – tikai vēl viens
gads aizlidojis, atstājot pēdas mūsu
sirdīs un sejās.

Daudz ko paņēmis, daudz arī dāvinājis.
Bet mirkli, kad pulkstenis iezvana jaunā
gada sākumu, ikviena sirds sāk pukstēt
straujāk. Tas ir mirklis, kad bijušais
sasaucas ar esošo un arī to, kas vēl tikai
būs. Visi aizgājušie mirkli veido mūsu
pagātni. Un tajā paliks labi padarīti
darbi un arī kļūdas, no kurām mācīties
jaunajā gadā.

Mirklis pirms kaut kā jauna, interesanta
un vēl nezināma, vēlos pateikt milzu
paldies savam kolektīvam par nesavtīgu
darbu, vēlos pateikties mammām, kas
līdzdarbojušās skolā.

Visiem Mētrienas pamatskolas
kolektīva vārdā vēlu laimi, sapratni
mājās un darbā, labestību un gaismu.
Lai tā notiek!

Vislabākie novēlējumi Ziemassvētkos
un jaunajā 2016. gadā!

Mētrienas pamatskolas direktore
Diāna Rudzīte

Lasītāju zināšanai!

2016. gadā Mētrienas pagas-
ta bibliotēkā būs pieejami laikraksts
„Stars” un 17 žurnāli. Izvērtējot pagā-
jušā gada lasītākos izdevumus, un,
ieklausoties lasītāju vēlmēs, šogad
varēs lasīt žurnālus: „Annas Psiholo-
ģija”, „Astes”, „Ieva”, „Ievas Stāsti”,
„Ievas Māja”, „Ievas Veselība”, „Ievas
Virtuve”, „Ilustrētā Pasauls Vēsture”,
„Ir”, „Leģendas”, „Māja”, „Mājas Vie-
sis”, „Patiesā Dzīve”, „Planētas Noslē-
pumi”, „Praktiskais Latvietis”, „Santa”,
„Veselība”. Žurnālu piedāvājums ir
daudzveidīgs. Katrs lasītājs varēs at-
rast sev ko noderīgu un interesantu.

Ar cieņu, bibliotēkas vadītāja
Jolanta Vītola

Šūpo mani, māmuliņa,
Vieglajām rociņām,
Tad es tevi aptecēšu,
Vieglajām kājiņām.

Sveicam **Agitu Lapko** ar **dēliņa Mārtiņa**
piedzimšanu 2015. gada 27. oktobrī.

Lai bērniņu mīl uz zemes un sargā no
debesīm.

Mētrienas pagasta pārvalde

Jums novēlam brīnišķus saullēktus
Un saulrietus Dieva dotos,
Dienas ar darbiem auklētās
Un naktis sudrabortās!

Vēl novēlam vārdus, kas sargātu,
Un svētīgus klusuma brīžus,
Tādas lietas – pavisam parastas,
Kas ikdienu piepildītu!

(I. Puidze)

Sveicam janvāra jubilārus

Edgaram Rimšānam	31.01.	25
Eināram Elksnim	04.01.	25
Annai Anitai Amatai	10.01.	55
Anitai Ūdrei	17.01.	55
Vilim Putnam	19.01.	60
Nellijai Ūzei	24.01.	65
Dainai Zvejsalniecei	21.01.	65
Veltai Petakai	22.01.	70
Jurim Romanovskim	21.01.	70

Nekas uz šīs zemes nav vienāds
ne upe, ne jūra, ne krasts.

Katram mirklim,
stundai un dienai
piemīt kas savs un neparasts.
Katrs smilšu graudiņš,
katrs gliemežvāks
vētru un viļņu glaudīts
Katrs cilvēks pasaulē plašā
ir tik dažāds, kā cits neviens.

/A. Krūklis /

Sveicam **Viju Toču** skaistajā jubilejā!
Mētrienas pamatskolas kolektīvs

Palutini sevi ar kādu bez steigas
izbaudītu mirkli!

Dāvā sev saules lēkta burvību!

Novēli sev mākoņu rotaļu pusdienas laikā!

Apbalvo sevi ar saulrieta krāšņumu vakarā!

Uzdāvēni sev sarmotu rītu, sauli rasas pilienā

un lietainas pēcpusdienas mieru atvēli sev!

Notver zvaigznes nakts skaidrajās debesīs

un mēness dārzu, kas tikai pa reizei ir!

Nogļāsti varavīksni un tikko plaukušo ziedu...

Un nesatrūksties, kad sevi dzirdēsi dziedam!

Sveicam **Sigitu Mālnieci**
skaistajā jubilejā!
Mētrienas pamatskolas kolektīvs

Katru dienu sudrabā redzēt,
Katru dienu sudrabā vērt.
Visas skumjas sudraba segā,
Mīļu siržu noaustā tērpt.
Tumsā sudraba guntiņu atrast,
Kura sudraba liesmiņām sprakst.
Būt kā dūrainim, kuru silda,
Mātes iedots, sudraba raksts.
/K. Apškrūma/

Sveicam **Tatjanu Gribušku** skaistajā
jubilejā!

Mētrienas pamatskolas kolektīvs

Dzīve tā kā rožu ziedi,
Ar asiem ērkšķiem piepildīti,
Tik dažādu gammu smaržas,
Un ērkšķu asums ass.
Bet ziedus, lai noplūkt varētu –
Skaistumu plaukstās lai turētu,
Cauri ērkšķiem visiem ir jāiziet,
Un to asums pašiem ir jāizjūt.
/Mora Saule/

Sveicam **Pāvelu Družeku** dzīves
jubilejā!

Vēlam veselību, darba prieku un visu
vēlmju piepildījumu!

„Mežrožu” mājas iedzīvotāji

AFIŠA

2016. gada 16. janvārī plkst. 15.00
Mētrienas tautas namā

JAUNGADA IESKAŅAS PĒCPUSDIENA

Pasākumu kuplīnās Dzelzavas
kultūras nama vokālais ansamblis un
Mētrienas pamatskolas sākumskolas
skolēni

Par jautru dejas soli gādās Aija

Līdz ņemsim groziņu un labu
noskaņojumu

Sajūti, cik maigi
Silts saules stars
Nolaižas
Atvērtā plaukstā
Un vēlas – tavu
Noskumušo dvēseli
Sasildīt.

Tik mīli saule
Prot apskaut,
Un nogļāstīt!
Būs jau vieglāk,
Būs vieglāk rīt...

/Brigita Debeļska/

Sveicam decembra jubilārus

Kristīnei Karaušu	11.12.	18
Diānai Karaušu	11.12.	18
Naurim Spīčam	07.12.	18
Aivaram Podiņam	17.12.	20
Robertam Ābolam	16.12.	30
Modim Garuolim	31.12.	35
Līgai Irbei	19.12.	35
Solvitai Fibigai	18.12.	40
Sigitai Mālniecei	18.12.	40
Valērijam Hristenko	20.12.	40
Dacei Freijai	30.12.	45
Ilgonim Mālniekam	31.12.	45
Jautrim Liepiņam	10.12.	50
Valērijam Prikulim	31.12.	50
Pāvilam Družekam	03.12.	55
Velgai Grigulei	24.12.	65
Skaidritei Lācitei	25.12.	65
Jānim Pastaram	17.12.	65
Jekaterinai Strogovai	10.12.	65
Norai Irbei	04.12.	70
Albertam Podniekam	26.12.	75
Elvirai Edelbergai	07.12.	85